

**HRVATSKI SABOR
KLUB ZASTUPNIKA SDP-a**

Zagreb, 30. travanja 2008.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske i članka 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora, zastupnici Kluba zastupnika SDP-a podnose Interpelaciju o radu Vlade Republike Hrvatske.

Za predstavnike Kluba zastupnika SDP-a, koji će u njegovo ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, određeni su zastupnici: Ranko Ostojić, Gordana Sobol, dr.sc. Željko Jovanović, Brankica Crljenko, Boris Šprem, Josip Leko.

**PREDSJEDNIK KLUBA
ZASTUPNIKA SDP-a**

Zoran Milanović

ZASTUPNICI U HRVATSKOM SABORU

Članovi Kluba zastupnika SDP-a potpisani u privitku

Zagreb, 30. travnja 2008

PREDSJEDNIKU HRVATSKOG SABORA

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske i članka 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora, zastupnici, članovi Kluba zastupnika SDP-a, podnose

INTERPELACIJU o radu Vlade Republike Hrvatske

Predmet interpelacije je:

Uloga Vlade Republike Hrvatske u provođenju zakona i ostvarivanju vladavine prava te zaštiti ljudskih prava i dostojanstva čovjeka kao najviših vrednota ustavnog poretka Republike Hrvatske

Za predstavnike koji će u ime predlagatelja sudjelovati u radu Hrvatskog sabora i njegovih radnih tijela određuju se zastupnici: Ranko Ostojić, Gordana Sobol, dr.sc. Željko Jovanović, Brankica Crljenko, Boris Šprem, Josip Leko. Zastupnici smatraju da je u Hrvatskom saboru potrebno otvoriti raspravi radi utvrđivanja eventualnog kršenja zakona i mogućih propusta državnih institucija

Obrazloženje:

I. Hrvatska javnost je objavljivanjem snimke privođenja Mirjane Jusup Pukanić, 3. travnja 2008 g. vidjela bezrazložnu brutalnu primjenu sile nad građankom. Objava snimke otvorila je i niz drugih pitanja o propustima koji su prethodili odvođenju na prisilnu hospitalizaciju gđe. Mirjane Jusup – Pukanić, kao što je i nakon samog događaja niz državnih dužnosnika propuštanjem dužnih radnji nastavio narušavati temeljna ustavna načela građana RH. Gđa. Mirjana Jusup Pukanić bila je izložena pokušaju da ju se tretira kao osobu s težim duševnim smetnjama, uskraćena su joj prava na pregled i davanje pristanka na liječenje. Ponižavajuće scene privođenja pred desetima novinara i pred tv-kamerama, narušile su njezina ljudska prava, slobode i dostojanstvo. Gđa. Jusup Pukanić nije ugrožavala ni sebe ni druge, već je iznosila svoju priču novinarima o zlostavljanju koje godinama podnosi, i na što su, prema njezinim tvrdnjama, odbijale reagirati državne institucije. U svom stanu, bez dopuštenja za narušavanje nepovredivosti doma, bez obrazloženog zahtjeva za prisilnu hospitalizaciju, policijskom intervencijom odvedena je iz svog doma u lisicama, i zadržana u psihijatrijskoj ustanovi. Kako ovo nije prvi slučaj u kojem su se nadležne institucije oglušile na njena upozorenja, dojave i prijave za obiteljsko

zlostavljanje, ali i navođenje informacija o počinjenju kaznenih djela, grubo su povrijeđena njena ustavna, građanska i ljudska prava. Zdravstveni djelatnici, policija, socijalni radnici, ali i državni dužnosnici svojim su postupcima i izjavama, propustima, nepoštivanjem zakonskih odredbi, ignoriranjem i izbjegavanjem postupanja, znači mogućim zataškavanjem, a potom i zakašnjelim reagiranjima, iznošenjem tajnih podataka i neprimjerenim izjavama, u konkretnom slučaju gđe. Mirjane Jusup Pukanić, grubo povrijedili ustavna prava i slobode jedne građanke, i narušili povjerenje građana u državne institucije.

Država, u kojoj je moguće da se telefonskim pozivom, bez pregleda i pisanog obrazloženja za prisilni smještaj u psihijatrijsku bolnicu nekog može označiti osobom s teškim duševnim smetnjama, telefonski naručiti policijsku intervenciju bez zakonskog uporišta, javno poniziti odvođenjem u lisicama pred kamerama desetaka prisutnih novinara, hospitalizira bez osnove, nije država koja štiti svoje građane, Ustav i zakone, ako ne sankcionira sve koji su u ovim postupanjima sudjelovali.

Postavlja se pitanje kakvo bi bilo postupanje medicinskog osoblja i policijskih službenika prema gospođi Jusup Pukanić da u trenutku njezinog privođenja u stanu nije bilo novinara koji su cijeli događaj snimili. Čak i tada, kad se o kršenju prava građanke, putem medija osvjedočila cjelokupna hrvatska javnost, nadležnim je institucijama trebalo nekoliko dana da uopće reagiraju. Koliko im treba za reakciju u slučajevima kad se kršenja prava događaju u privatnosti, bez oka javnosti, i trebaju li se oni građani koji nisu zanimljivi medijima zapitati hoće li itko ikada zaštititi njihova prava ili mogu biti prepušteni samovolji djelatnika pojedinih službi i njihovom nezakonitom postupanju? Ako je u u situaciji sa desetak svjedoka i snimljenim zbivanjem tako teško dokazati zlouporabu ovlasti nadležnih djelatnika, kako ju je tek teško kad nema prisutnih svjedoka niti interesa javnosti.

II. Ustav Republike Hrvatske određuje:

- *Svatko u Republici Hrvatskoj ima prava i slobode, neovisno o njegovoj rasi, boji kože, spolu, jeziku, vjeri, političkom ili drugom uvjerenju, nacionalnom ili socijalnom podrijetlu, imovini, rođenju, naobrazbi, društvenom položaju ili drugim osobinama.*

Svi su pred zakonom jednaki. (čl.14)

- *Slobode i prava mogu se ograničiti samo zakonom da bi se zaštitila sloboda i prava drugih ljudi te pravni poredak, javni moral i zdravlje.*

Svako ograničenje slobode ili prava mora biti razmjerno naravi potrebe za ograničenjem u svakom pojedinom slučaju (čl.16)

- *Svi su državljani Republike Hrvatske i stranci jednaki pred sudovima i drugim državnim i inim tijelima koja imaju javne ovlasti. (čl.26)*

- **Dom je nepovrediv.**

Samo sud može obrazloženim pisanim nalogom utemeljenim na zakonu odrediti da se dom ili drugi prostor pretraži.

Pravo je stanara da on ili njegov zastupnik i obvezatno dva svjedoka budu nazočni pri pretrazi doma ili drugoga prostora.

U skladu s uvjetima što ih predviđa zakon, redarstvene vlasti mogu i bez sudskog naloga ili privole držatelja stana ući u dom ili prostorije te izvršiti pretragu bez nazočnosti svjedoka, ako je to neophodno radi izvršenja naloga o uhićenju ili radi hvatanja počinitelja kaznenog djela odnosno otklanjanja ozbiljne opasnosti po život i zdravlje ljudi ili imovinu većeg opsega.

Pretraga radi pronalaženja ili osiguranja dokaza za koje postoji osnovana vjerojatnost da se nalaze u domu počinitelja kaznenog djela, može se poduzeti samo u nazočnosti

svjedoka (čl.34)

- *Svakom se jamči štovanje i **pravna zaštita njegova osobnog i obiteljskog života, dostojanstva, ugleda i časti.** (čl.35)*
- *Svakom se jamči **sigurnost i tajnost osobnih podataka. Bez privole ispitanika, osobni se podaci mogu prikupljati, obrađivati i koristiti samo uz uvjete određene zakonom.***

Zakonom se uređuje zaštita podataka te nadzor nad djelovanjem informatičkih sustava u državi.

***Zabranjena je uporaba osobnih podataka suprotna utvrđenoj svrsi njihovoga prikupljanja.** (čl.36)*

Ustav jamči jednakost svih pred zakonom, slobode se mogu ograničiti samo zakonom radi zaštite slobode i prava drugih, jednakost pred sudovima i drugim tijelima, nepovredivost doma, zaštita osobnog i obiteljskog života, tajnost osobnih podataka.

III. Zakon o zaštiti osoba s duševnim smetnjama u temeljnim načelima propisuje da se slobode i prava osobe s duševnim smetnjama mogu ograničiti samo zakonom, ako je to nužno radi zaštite zdravlja ili sigurnosti te ili drugih osoba., kao što se dostojanstvo osoba s duševnim smetnjama mora štititi i poštovati u svim okolnostima. Temeljna načela ovog Zakona nadalje su da osobe s duševnim smetnjama imaju pravo na zaštitu od bilo kakvog oblika zlostavljanja te ponižavajućeg ponašanja. Psihijatri i drugi zdravstveni djelatnici dužni su organizirati liječenje osoba s duševnim smetnjama tako da u najmanjoj mogućoj mjeri ograničavaju njihova slobode i prava te prouzrokuju fizičke ili psihičke neugodnosti osobama s duševnim smetnjama i vrijeđaju njihovu osobnost i ljudsko dostojanstvo. Zakon propisuje da dobrovoljno prihvaćanje suradnje s psihijatrima i drugim zdravstvenim djelatnicima ima prednost pred prisilnim mjerama. Zakon propisuje da se osobu s duševnim smetnjama koja može razumjeti prirodu, posljedice i opasnost predloženog liječničkog postupka i koja na osnovi toga može donijeti odluku i izraziti svoju volju može pregledati ili podvrgnuti liječničkom postupku samo uz njen usmeni pristanak. Sposobnost osobe za davanje pristanka utvrđuje doktor medicine ili psihijatar u vrijeme kad ta osoba donosi odluku. Pregled kojim se utvrđuje sposobnost dopušten je u svim slučajevima u kojima osoba ne pokazuje otvoreno protivljenje obavljanju tog pregleda. Pregled se može obaviti protiv volje samo ako ozbiljno i izravno ugrožava život, zdravlje ili sigurnost sebe ili drugih osoba. Traženje pristanka nije obvezno samo, ako bi zbog njegovog pribavljanja bio neposredno ugrožen život osobe s duševnim smetnjama ili bi prijetila ozbiljna i neposredna opasnost od težeg narušavanja njenog zdravlja. Zakon je definirao da je osoba s težim duševnim smetnjama ona osoba koja nije u mogućnosti shvatiti značenje svojega postupanja ili ne može vladati svojom voljom ili su te mogućnosti smanjene u tolikoj mjeri da joj je neophodna psihijatrijska pomoć.

Članak 22. navedenog Zakona propisuje da se osobu s duševnim smetnjama koja uslijed svoje duševne smetnje ozbiljno i izravno ugrožava vlastiti život ili zdravlje ili sigurnost, odnosno život ili zdravlje ili sigurnost drugih osoba može smjestiti u psihijatrijsku ustanovu bez svog pristanka, po postupku za prisilno zadržavanje i prisilni smještaj propisan zakonom. Takova osoba primit će se u psihijatrijsku ustanovu na temelju uputnice doktora medicine koji je tu osobu pregledao i napisao propisanu ispravu o tom pregledu. U ispravi moraju biti naznačeni i obrazloženi

razlozi zbog kojih doktor medicine smatra prisilni smještaj nužnim. Taj obrazac, kojeg propisuje ministar zdravstva, sadrži podatke o zdravstvenoj ustanovi, mjestu i vremenu pregleda, podatke o osobi koja je pozvala liječnika, tko daje heteroanamnestičke i njihov sažetak, kao i sažetak autoanamnestičkih podataka. U obrazac se upisuje tijekom pregleda utvrđeni psihički, somatski i neurološki status, kao i uputna dijagnoza na latinskom i šifra. Posebno se moraju naznačiti razlozi zbog kojih se prisilni smještaj smatra nužnim prema članku 22. Zakona o zaštiti osoba s duševnim smetnjama, kao i potrebu za angažiranjem ovlaštenih osoba MUP-a. Obrazac potpisuje i ovjerava doktor medicine. Samo osobu s duševnim smetnjama za koju se osnovano sumnja da može neposredno ugroziti vlastiti život ili zdravlje odnosno život ili zdravlje drugih u osobito žurnim slučajevima mogu ovlaštene osobe Ministarstva unutarnjih poslova dovesti u psihijatrijsku ustanovu nadležnu prema prebivalištu osobe bez prethodnog liječničkog pregleda definiranog u članku 23. navedenog Zakona. Psihijatar koji primi osobu na temelju članak 23 ili 24. navedenog Zakona dužan ju je odmah pregledati kako bi utvrdio postoje li razlozi za prisilno zadržavanje, donijeti odluku o prisilnom zadržavanju i o tome na propisanom obrascu bez odgode, a najkasnije u roku od 12 sati od odluke o prisilnom zadržavanju, dostaviti nadležnom sudu obavijest da je bez pristanka hospitaliziran bolesnik, zajedno s liječničkom dokumentacijom i obrazloženjem razloga za prisilno zadržavanje. U postupku za prisilni smještaj javnost je isključena, kao što su i svi sudionici postupka dužni čuvati kao tajnu sve što su tijekom istog saznali.

IV. Gđa. Mirjana Jusup Pukanić 03.travnja u 05.17 tražila je intervenciju policije navodeći da ima problema sa suprugom. Upućeni policijski službenici u razgovoru su utvrdili da je ista zabrinuta za svoju malodobnu kćerku, koja je otišla od kuće. Policijski službenici su u bilješki naveli da nisu provjeravali gdje se nalazi maloljetna kćer, obzirom da je njena majka stupila s njom u kontakt telefonom. Istog dana u 14.45 II policijska postaja u Zagrebu zaprimila je dojavu putem telefona dr. Jasne Lulić, koja je navela da se u stanu gđe. Mirjane Jusup Pukanić nalaze djelatnice Centra za socijalnu skrb, Ured Črnomerec, te da bi zbog teškog psihičkog stanja istu trebalo prisilno odvesti na liječenje. U naknadnom obrazloženju kojeg je 10.4. uputila dr. Lulić II policijskoj postaji navela je da su tijekom radnog vremena uputnicu za bolničko liječenje zatražile djelatnice Centra za socijalnu skrb, Ured Črnomerec. Kako navodi u obrazloženju, dr. Lulić : „Uputnicu sam izdala na temelju vlastite prosudbe o bolesnici budući me ista nazvala više puta telefonom, te sam na temelju tih razgovora zaključila da je posrijedi akutizacija kronične bolesti (dokumentirano u zdravstvenom kartonu) i da bi bolesnica mogla ugroziti vlastiti život i sigurnost drugih osoba. Budući da nisam mogla napustiti ordinaciju zbog brojnih pacijenata.

Pozvala sam službu Hitne pomoći i zatražila Vašu intervenciju sukladno članku 59. Zakona o zaštiti osoba s duševnim smetnjama“. Iz navedenog je razvidno da je dr. Lulić bez pregleda, bez propisanog obrazloženja na propisanom obrascu, izdala uputnicu i predala je na njihovo traženje djelatnicama Centra za socijalnu skrb, Ured Črnomerec, kao što je bez obrazloženja tražila asistenciju ovlaštenih policijskih službenika. U 15.02 policiju je zvala djelatnica Centra za socijalnu skrb i požurivala dolazak policijskih službenika na mjesto događaja. U to vrijeme gđa. Mirjana Jusup Pukanić razgovarala je s novinarima u svom stanu iznoseći uz ostalo podatke i saznanja o počinjenim kaznenim djelima. Snimke razgovora i policijskog postupanja prema gđi. Jusup Pukanić nitko od nadležnih institucija nije zatražio niti izuzeo.

Policijski službenici utvrdili su da djelatnice Centra za socijalnu skrb posjeduju uputnicu na bolničko liječenje, i da su djelatnice Centra zvale Hitnu pomoć, ali su obustavili postupanje jer je hitna medicinska pomoć stigla bez liječnika. U 16.10. II Policijsku postaju nazvala je voditeljica smjene Hitne medicinske pomoći u Zagrebu, te zatražila pružanje pomoći policijskih službenika radi smještaja na psihijatrijsko liječenje gđe. Mirjane Jusup Pukanić. Na mjesto događaja upućeni su djelatnici policije u građanskoj odjeći koji su u razgovoru s liječnicom Dunjom Tomljenović utvrdili da bi trebalo temeljem uputnice prisilno hospitalizirati gđu. Mirjanu Jusup Pukanić, ukoliko se liječničkim izvidom njezinog zdravstvenog stanja utvrdi da je to nužno. No, gđa Jusup Pukanić nije željela otvoriti vrata svog stana. Policijskim službenicima vrata je otvorila kućna pomoćnica. Policijski službenici nisu, ni nakon izdavanja zapovijedi, uspjeli osigurati da dr. Tomljenović na miru obavi razgovor i da donese konačnu procjenu zdravstvenog stanja gđe. Mirjane Jusup Pukanić. Gđa. Pukanić odbijala je pregled, nije dala pristanak za ulazak u stan, a imenovanoj liječnici predala je nalaz specijaliste psihijatrica sačinjen prethodnog dana u kojem je navedeno da pacijenticu nije potrebno hospitalizirati i da redovito uzima propisanu terapiju. Dr. Tomljenović je suprotno zakonskim odredbama donijela odluku i u koju će psihijatrijsku ustanovu prisilno odvesti gđu. Mirjanu Jusup Pukanić, iako je znala da je bolnica u kojoj se gđa Jusup Pukanić liječila bolnica „Sestara Milosrdnica“ kojoj i pripada po mjestu prebivališta. I pored toga, dr. Tomljenović donijela je odluku o prisilnoj hospitalizaciji koju nije priopćila gđi. Mirjani Jusup Pukanić već policijskim djelatnicima, koji su umjesto da asistiraju liječnici proveli policijsko privođenje, iako gđa. Pukanić nije ugrožavala ni sebe ni druge. U policijskom se izvješću, u cilju opravdanja primjene sile, navodi da je gđa Jusup Pukanić vikala „ubit ću vas sve“.

Na autentičnim je snimkama jasno vidljivo da se radi o obrambenoj reakciji uslijed straha i stresa nakon što je policajcima već pokazala liječnički dokument o njenom psihičkom stanju od prethodnog dana, da nema razloga za njeno hospitaliziranje policajci su počeli primjenjivati silu koja nije bila adekvatna otporu. Isto se odnosi i na obrazloženje daljnjeg policijskog postupanja. Evidentno je da su u MUP-u , a posebno u dijelu koji je u ingerenciji samog ministra – Odjel unutarnje kontrole – namjerno propustili utvrditi točnost i istinitost navoda, te napravili ozbiljan propust neprovjeravanjem navedenih izvješća sudionika događaja. Nisu obavljani razgovori niti s jednim svjedokom, a bilo ih je desetak. Nisu izuzeti snimci kompletnog događaja iz kojih bi bilo jasno vidljivo da napisana izvješća ne odgovaraju onome što se stvarno dogodilo. Tek su naknadno sve navedene propuštene radnje naložene su od strane Glavnog državnog odvjetnika, što ne opravdava do tada branjenu i javno iznošenu ocjenu da je sve bilo po zakonu. Evidentno je da je policija nije asistirala liječnici nego provela klasično privođenje. Nije bilo ni propisanog dokumenta za pružanje asistencije. **Jednako tako policijska se intervencija ne može pravdati postupanjem u osobito žurnom slučaju u kojima Zakon o zaštiti osoba s duševnim smetnjama jedino omogućava postupanje bez prethodnog liječničkog pregleda.** Policijski službenici prekoračili su svoje ovlasti, nisu postupali sukladno Zakonu o zaštiti osoba sa duševnim smetnjama, povrijedili su dostojanstvo i ugled kako gđe. Jusup Pukanić, tako i same policije. Nakon što je dovedena u bolnicu Vrapče, prema izjavi gđe. Jusup Pukanić, ona je tretirana suprotno Zakonu o zaštiti osoba s duševnim smetnjama. Odbijala je dati dobrovoljni pristanak za postupak liječenja, nije joj omogućen kontakt s odvjetnikom, nije u rokovima obaviješten Sud, a nakon sudske odluke puštena je bez terapije.

Također je potrebno navesti da je dva dana prije navedenog događaja, gđa. Mirjana Jusup Pukanić zatražila intervenciju policijskih službenika (1.4.2008.) u 12,29 iz

razloga upućenih prijetnji od strane supruge. Prema policijskoj evidenciji po toj dojavi nije postupano, ali je zabilježena dojava djelatnika Hitne medicinske pomoći koji su u 15.13 sati zatražili pružanje pomoći s „psihotičnom“ Mirjanom Jusup Pukanić. Inicijativu za hospitalizaciju gđe. Pukanić imao je, prema policijskom izvješću Centar za socijalnu skrb.

Tijekom 2007 g. u više navrata prema policijskim evidencijama gđa. Mirjana Jusup Pukanić je prijavljivala supruga da joj prijeti, da ga se boji, kao što je i prilikom jedne od intervencija upozorila policijske službenike na mogućnost posjedovanja kokaina u sefu u stanu u koji su intervenirali. Međutim, u policijskim izvješćima to upozorenje nije zabilježeno.

V. Ministar zdravstva Darko Milinović svojim je najprije nepostupanjem, a potom zakašnjelim postupanjem tijekom kojeg je davao proturječne izjave, teško narušio povjerenje građana u Vladu i državne institucije, te vladavinu prava.

Prema Zakonu o ustrojstvu i djelokrugu ministarstava i državnih upravnih organizacija Ministarstvo zdravstva i socijalne skrbi obavlja upravne i druge poslove koji se, uz ostalo, odnose na zdravstveno inspekcijski nadzor nad radom zdravstvenih ustanova i zdravstvenih djelatnika te privatnom praksom, kao i upravne i druge poslove koji se odnose na socijalnu skrb.

Naime, odmah po objavljivanju snimki privođenja, to jest prisilne hospitalizacije Mirjane Jusup Pukanić (portal www.javno.com, objavljene istu večer na dan hospitalizacije 3. travnja, a 5. travnja dio pisanih medija izvješćuje o slučaju i izražava prve sumnje) ministar zdravstva i socijalne skrbi morao je, a nije, reagirati i izvijestiti javnost o poduzetim mjerama iz svoje nadležnosti s ciljem utvrđivanja mogućih kršenja ljudskih prava građanke Jusup Pukanić, odnosno zakonitosti i etičnosti u postupanju prema njoj.

Dana 8. travnja HHO i druge civilne udruge izvješćuju javnost da su zatražili hitna očitovanja ministarstava zdravstva i unutarnjih poslova, te dvaju saborskih odbora, zbog sumnje da su Mirjani Jusup Pukanić ugrožena temeljna ljudska prava. O zahtjevu nevladinih udruga o očitovanju vezanom za postupanje liječnica i Psihijatrijske bolnice Vrapče, te djelatnika i djelovanja nadležnog Centra za socijalnu skrb u ovom slučaju, ministar Milinović uopće se nije oglasio. U medijima se pojavila tek izjava državne tajnice za socijalnu skrb Dorice Nikolić koja je izjavila da su „*djelatnici Centra za socijalnu skrb radili svoj posao, a ostalo se ne može iznositi u javnosti*“, istovremeno optužujući novinare i gospodina Banca da prvi krše ljudska prava M. Pukanić (Večernji list, 9.04., str. 7.).

Niti narednih dana ni ministarstvo zdravstva i socijalne skrbi ni ministar Milinović, nisu se oglašavali u javnosti o tom slučaju ili poduzetim mjerama, bez obzira na svakodnevno medijsko propitivanje i izražavanje sumnje u zakonitost postupanja liječnika i djelatnika socijalne skrbi. Javnosti je tako tih dana bilo uskraćeno pravo da zna je li Ministarstvo poduzelo mjere iz svoje nadležnosti kako bi utvrdilo je li bilo postupanja suprotnih zakonu u ovom, vrlo osjetljivom slučaju, budući je riječ o prisilnom odvođenja na psihijatrijsko liječenje jedne građanke čije su snimke javno objavljene.

Dana 12.04. u Jutarnjem listu (str.3.) u tekstu pod naslovom *Odvjetništvo će ispitati postupke dviju liječnica* među ostalim stoji da je „*Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu razmatralo izvješće MUP-a i Ministarstva zdravstva koja se odnose na postupanja tijekom prisilnog odvođenja Mirjane Pukanić u Psihijatrijsku bolnicu Vrapče*“. Kako stoji u članku Ministarstvo zdravstva referiralo se u izvješću tek na postupke Centra za socijalnu skrb (konstatirajući da socijalni radnici nisu učinili nikakve značajnije propuste), ali ne i na postupke liječnice opće prakse i liječnice

Hitne pomoći na temelju čega je u tekstu navedeno da se može očekivati da Odvjetništvo zatraži dodatno očitovanje od Ministarstva zdravstva.

Ministar zdravstva Darko Milinović prvi se puta vezano za slučaj u javnosti oglašava dan nakon toga teksta, 13.04., a 10 dana nakon prisilnog odvođenja gdje Jusup Pukanić. U izjavi Večernjem listu (str.5.), potvrđuje da je zaprimio medicinski izvještaj o boravku M. Pukanić u Psihijatrijskoj bolnici Vrapče, te kako je zatražio i očitovanje liječnica primarne zaštite i Hitne pomoći, kao i Centra za socijalnu skrb. Napomenuo je pritom da će *„inspektori Ministarstva pregledati sve postupke i utvrditi je li u području zdravstvene ili socijalne skrbi učinjen propust ili pogreška“*, te da će izvješće proslijediti mjerodavnim institucijama i udrugama, a da će javnost biti obaviještena o zaključcima Ministarstva. Istoga dana u izjavi Jutarnjem listu (str.5.) također potvrđuje da je zatražio očitovanja liječnica koje su sudjelovale u odvođenju naglašavajući *„učiniti ću sve što je u mojoj nadležnosti da zaštitim pacijenta i malodobno dijete.“* Uz to, najavio je da će vjerojatno nakon zaprimanja očitovanja uslijediti inspekcijski nadzor, napominjući da ne želi zasad ništa prejudicirati.

Dakle, ministar zdravstva oglosio se tek 10 dana nakon spornog prisilnog odvođenja građanke Jusup Pukanić, a samo dan nakon što je Državno odvjetništvo medijima potvrdilo da je zatražilo dodatna očitovanja Ministarstva zdravstva.

Međutim, već dan kasnije, 14.04. ministar zdravstva i socijalne skrbi, u sklopu, kako je navedeno u pozivu medijima *redovitih obilazaka bolnicama* posjećuje Psihijatrijsku bolnicu Vrapče. Tom prilikom, nakon posjeta, okupljenim novinarima (izvori HINA, RTL, Nova tv, HTV) izjavljuje: *„Nije bilo kršenja zakona što se tiče Psihijatrijske bolnice Vrapče“*, te dodaje kako je M. Pukanić izišla iz bolnice zadovoljna i nastavlja: *„Ja neću tražiti smjenu ravnatelja, želim se zahvaliti medicinskom osoblju i svom osoblju Psihijatrijske bolnice Vrapče, postupali su sukladno zakonu.“* Podsjećajući da još očekuje očitovanja dviju liječnica, nakon kojih će svu dokumentaciju razmatrati inspekcija Ministarstva, ministar je dometnuo: *„Dajmo, prije svega, prostora i vremena obitelji Pukanić da svoje probleme riješi unutar obitelji“* (N. list, 15.04., str 9.),

Dva dan kasnije, 16.04., prilikom posjete Općoj bolnici Sveti duh, ministar Milinović potvrđujući da je dobio izvješća liječnice opće prakse i Hitne pomoći, te da još očekuje izvješće iz Kliničke bolnice Sestara milosrdnica, gdje se M. Pukanić ranije liječila. Najavio je da je to njegova posljednja izjava vezana za slučaj Pukanić i da će rezultate inspekcijskog nalaza mediji dobiti putem priopćenja, ne želeći precizirati kada će to biti. Pritom je osudio izvješća medija, ustvrdivši da su mediji oko čitavog slučaja digli preveliku pompu, koja ne može pomoći rješavanju ovog slučaja. Još jednom upitan za moguću smjenu ravnatelja Psihijatrijske bolnice Vrapče, ministar Milinović je ponovio da *ravnatelj može biti smijenjen jedino ako prekrši zakon, a to se u ovom slučaju nije dogodilo.* (N.list, 17.04., str.4.)

U petak, 18.04. Jutarnji list (str.10. i 11.) objavljuje članak u kojem otkriva javnosti do tada nepoznatu izjavu obiteljske liječnice koja priznaje da je pokrenula proceduru za prisilno hospitaliziranje M. Pukanić premda pacijenticu toga dana uopće nije vidjela, što je suprotno Zakonu o zaštiti osoba s duševnim smetnjama, koji propisuje da se osoba mora osobno pregledati, a u posebnoj ispravi moraju biti naznačeni i obrazloženi razlozi.

Istoga dana navečer, ministar Milinović gostovao je u središnjem Dnevniku HTV-a (19.30h), kojom prilikom je govorio o nalazima inspekcije Ministarstva, te je zapravo potvrdio ono što je toga dana već javnosti objavio Jutarnji list. Dakle, da je liječnica obiteljske medicine postupila suprotno zakonu. Ministar Milinović tako je, među ostalim, rekao: *„Ajmo reć olakotna okolnost doktora opće prakse je da po toj uputnici nije postupalo. Nakon toga uslijedio je poziv Hitnoj medicinskoj pomoći gdje*

su došla sanitetska kola, kola bez doktora i ni tada se nije moglo pristupiti privođenju gđe Pukanić na psihijatrijsko liječenje. Kada se pojavila doktorica ona je procijenila i to smo vidjeli i u televizijskim snimkama ona je procijenila na osnovu svoje vlastite prosudbe da je gđi Pukanić potrebno prisilno liječenje u psihijatrijskoj bolnici Vrapče i **od tog trenutka zakon se nije kršio. Nakon toga je pacijenticu pogledao dežurni psihijatar, obavijestio Županijski sud...**“ Upitan od urednika Dnevnika zašto je gđa Jusup Pukanić odvedena u Psihijatrijsku bolnicu Vrapče, a ne u Bolnicu Sestara milosrdnica koja je njezina matična bolnica, ministar je odgovorio: „Ja moram reći i to da bi kao ministar zdravstva i socijalne skrbi reagirao da gđa Pukanić nije završila u jednoj od ustanova koje su specijalizirane za tu vrstu liječenja. A zašto je ona otišla u Psihijatrijsku bolnicu Vrapče, a ne u Vinogradsku to je odluka liječnika koji je bio u timu Hitne medicinske pomoći.“ Dakle, ministar Milinović je u središnjem dnevniku Hrvatske televizije utvrdio da nikakve i ničije odgovornosti nema u tome što je gđa Pukanić odvedena u bolnicu koja nije najbliža njezinom prebivalištu, premda je to suprotno Zakonu o zaštiti osoba s duševnim smetnjama. Također, ministar je, gostujući u Dnevniku, govorio o presudama Županijskog suda u Zagrebu. Citiramo: „**Sad pogledajte, radi dakle istinitosti navoda, čitam rješenje Županijskog suda u Zagrebu: riješio je Županijski sud u Zagrebu da se nastavlja prisilno zadržavanje gospođe Jusup Pukanić Mirjane u Psihijatrijskoj ustanovi bolnice Vrapče. To je rješenje Županijskog suda, a neki mediji su špekulirati da je s tim prekršen zakon.**“ (Ja moram reći da kada je gospođa Pukanić prisilno dovedena i rekao sam kao ministar da mi je bilo otužno gledati stavljanje lisica gospođi Pukanić i doista kao liječnik smatram da se to moglo suptilnije, ali to je na MUP-u da ocjeni je li u ovom slučaju kršen zakon. Ali kada je gđa Pukanić privedena na prisilno liječenje u Vrapče pregledao ju je dežurni psihijatar i o tome izvijestio nadležni sud. 7. travnja sudac Županijskog suda u Zagrebu je došao u posjet gđi Pukanić, obavio s njom razgovor i donio odluku koju sam proslijedio). Na isti je način sud odredio i vještaka koji je vještačio nad gospođom Pukanić 8. i 10. i nakon toga sud je **evo pročitat ću vam još jednu stvar sud je donio slijedeću odluku da dozvolite da vam pročitam i tu odluku, donesao je odluku da, kao vještak dakle, da prestaju važiti okolnosti i da gđa Pukanić više nije u fazi u kojoj je potrebno prisilno liječenje**“.

Ovim svojim nastupom ministar ne samo što je prekršio Zakon o zaštiti osoba s duševnim smetnjama (članci 17. i 29.), Zakona o zaštiti prava pacijenata (članak 25.), nego je i obmanuo javnost, budući u onom dijelu odluke o puštanju s prisilne hospitalizacije gđe Pukanić za koji je Županijskog suda u Zagrebu odlučio da javnosti bude dostupan (jer je riječ o postupcima u kojima je javnost isključena, čl. 29. st. 3. i 4. Zakona o zaštiti osoba s duševnim smetnjama) nigdje ne stoji (<http://sudovi.pravosudje.hr/zszg>) niti da je prvotno Županijski sud u Zagrebu riješio da se nastavlja prisilno zadržavanje gđe Pukanić kako to tvrdi ministar, a niti da prestaju važiti okolnosti da gđa Pukanić više nije u fazi u kojoj je potrebno prisilno liječenje. Također, u svom je nastupu u Dnevniku HTV-a ministar Milinović netočno izvijestio javnost da je Centar za socijalnu skrb postupao po telefonskoj dojavi Ive Banca, predsjednika HHO-a.

Bez obzira što je nekoliko dana ranije obećao novinarima (konferencija za novinare u bolnici Sveti duh, 16.04., N.list, 17.04.) da će javnost o nalazu inspekcije izvijestiti putem priopćenja, ali samo u dijelu koji jamči zaštitu pacijenta, ministar se nije držao svoje riječi. Ne samo što je prekršio prava pacijentice, nego je i postupio suprotno Zakonu o medijima i Zakonu o pravu na pristup informacijama budući je Ministarstvo zdravstva i socijalne skrbi tek kasnije navečer, nakon ministrovog gostovanja u Dnevniku HTV-a priopćilo da je završilo inspekcijski nalaz. U priopćenju se navodi kako je zdravstveno- inspekcijskim nalazom utvrđena tek pogreška

izabrane liječnice obiteljske medicine. *Navedeni nalazi*, navodi se u priopćenju Ministarstva, *rezultat su nadzora provedena u Ordinaciji opće medicine, Ustanovi za hitnu medicinsku pomoć, Kliničkoj bolnici "Sestara milosrdnica" te uvida u medicinsku dokumentaciju Psihijatrijske bolnice Vrapče. U priopćenju se navodi i da je postupanje stručnih radnika u Centru za socijalnu skrb Zagreb i Ureda Črnomerec u predmetu obitelji Pukanić bilo stručno opravdano i u okvirima nadležnosti službe socijalne skrbi.* (HINA, 18.04., 21:02)

U nedjelju, 20.04. Jutarnji list na naslovnici donosi naslov „*Devet razloga za smjenu Milinovića*“, a u tekstovima na 2. i 3. stranici analizira dotadašnja postupanja zdravstvenog i policijskog sustava i oštro proziva ministra Milinovića, ali i ministra unutarnjih poslova Rončevića, te Vladu, kroz logična pitanja na koja javnost čeka odgovor već 16 dana (od dana prisilne hospitalizacije gđe Jusup Pukanić).

Toga dana u 14:20 sati, preko HINE Ministarstvo zdravstva i socijalne skrbi saziva izvanrednu konferenciju za novinare *na temu „predmet Pukanić“*, koja se održala u 17 sati.

Premda je samo dva dana ranije, prilikom svog gostovanja u Dnevniku HTV-a ministar Milinović tvrdio da nema kršenja Zakona o zaštiti osoba s duševnim smetnjama zato što je gđa Jusup Pukanić prisilno hospitalizirana u Psihijatrijsku bolnicu Vrapče, a ne u najbližu bolnicu prema mjestu stanovanja, odnosno Kliničku bolnicu Sestara milosrdnica („*Ja moram reći i to da kao ministar zdravstva i socijalne skrbi bi reagirao da gđa Pukanić nije završila u jednoj od ustanova koje su specijalizirane za tu vrstu liječenja*“), na konferenciji za novinare u nedjelju Ministar je promijenio mišljenje. *Objasnio je kako je nalazom Ministarstva zdravstva utvrđeno da je u slučaju Pukanić povrijeđen Zakon o zaštiti osoba s duševnim smetnjama u dva članka i to tako što je Mirjana Pukanić hospitalizirana u bolnici Vrapče umjesto u najbližoj bolnici prema mjestu stanovanja...* (HINA, 20.04.) Prema istom izvješću HINE, ministar Milinović je rekao da bi ipak u ovom slučaju *odgovornost mogao snositi i ravnatelj Psihijatrijske bolnice Vrapče*, premda je ranije, posebice 14.04. prilikom posjete Psihijatrijskoj bolnici Vrapče, izrijeком tvrdio da je Psihijatrijska bolnica Vrapče postupala zakonito.

U emisiji HTV-a Otvoreno, 22.04. (22:25) ministar Milinović je uporno tvrdio kako nije prekršio Zakon čitajući odluke Županijskog suda, tvrdeći da je zapravo čitao nalaz inspekcije koji je te odluke imao sadržane u svom nalazu, ali i priopćenje s Internet stranice Županijskog suda u Zagrebu što je netočno. U priopćenju Županijskog suda na čijem se početku naglašava: *u postupku u kojem se odlučuje o prisilnom zadržavanju i smještaju u psihijatrijsku ustanovu je sukladno čl. 29. st. 3. i 4. Zakona o zaštiti osoba s duševnim smetnjama javnost isključena*, stoji jedino ovo: „*Kako je cjelokupna javnost već obaviještena o činjenici prisilnog zadržavanja gospođe Mirjane Jusup Pukanić u psihijatrijskoj ustanovi, javnost se ovim priopćenjem obavještava o ishodu postupka pred ovim sudom. Županijski sud u Zagrebu je u izvanparničnom predmetu, odlučujući o prisilnom zadržavanju i smještaju gospođe Mirjane Jusup Pukanić sukladno čl. 33. Zakona o zaštiti osoba s duševnim smetnjama nakon provedene rasprave održane 11. travnja 2008. donio odluku kojom se otpušta iz Psihijatrijske bolnice Vrapče.*“ (<http://sudovi.pravosudje.hr/zszg>). Dakle, u tom se priopćenju ne spominje prva odluka Županijskoga suda o kojoj je govorio u Dnevniku, 18.04. ministar Milinović, kao što u priopćenju Županijskoga suda ne piše **da gđa Pukanić više nije u fazi da u kojoj je potrebno prisilno liječenje** kao što je to rekao ministar Milinović.

Kako je prije emisije Otvoreno toga dana, gđa Jusup Pukanić dala telefonsku izjavu za emisiju „10 do 8“, u kojoj je po prvi puta ispričala svoj razgovor s dežurnim psihijatrom u Bolnici Vrapče, tijekom Otvorenog ministar Milinović je po prvi puta u

javnosti, bez obzira što je ranije tvrdio da je u Bolnici Vrapče postupanje bilo zakonito i kako je njegovo Ministarstvo zdravstva i socijalne skrbi završilo inspekcijski nadzor (priopćenje ministarstva, 18.04., HINA, 21:02) kojim je bila obuhvaćena i Bolnica Vrapče, izjavio: *mislim da moramo napraviti i stručni nadzor je li i liječnik dežurni psihijatar u Bolnici Vrapče pogriješio.*

U istoj emisiji na pitanje kako to da je gđa Jusup Pukanić otpuštena iz Psihijatrijske bolnice bez ikakve terapije, ministar zdravstva i socijalne skrbi daje u najmanju ruku neprimjereno pojašnjenje: *Ako imate pacijenta koji ima duševne smetnje, vi njega ne smijete otpustiti kući i dati mu bočicu tableta jel ne znate kako on može za 10 minuta reagirati. Dozvolite da su to takvi poremećaji, da ovoga trenutka te osobe mogu biti pod terapijom i u redu, a za 10 minuta da se dogovori katastrofa. Mogu popiti 10 apaurina...*

U emisiji Otvoreno ministar Milinović ostavio je otvorenom i mogućnost da je liječnica Hitne pomoći koja je došla na intervenciju u stan Pukanićevih pogriješila prilikom odluke da gđu Jusup Pukanić treba prisilno hospitalizirati, a također, odgovarajući na pitanje voditelja priznaje da se liječnica „s nekim konzultirala kuda da odvede pacijenticu Pukanić“. Na pitanje je li točno da je ravnateljica Hitne pomoći liječnici u stanu Pukanićevih govorila o *delikatnosti intervencije* što svakako budi sumnje u moguće pritiske, ministar tek potvrđuje da *ima informaciju da su komunicirale, a što je rekla doktorica ja to ne znam.*

Dakle, i 20 dana nakon prisilnog odvođenja građanke Jusup Pukanić, ministarstvo zdravstva i socijalne skrbi, odgovorno za funkcioniranje i nadzor zdravstvenog sustava i sustava socijalne skrbi, na čijem je čelu ministar Milinović, nije javnosti predočilo, a očito niti u cijelosti utvrdilo, propuste i odgovorne za njih prilikom prisilne hospitalizacije gđe Jusup Pukanić. Štoviše, ministar je ostavio otvorenu mogućnost da se uopće nisu stekli uvjeti prema Zakonu o zaštiti osoba s duševnim smetnjama za prisilno odvođenje gđe Jusup Pukanić, što su mediji i angažirane nevladine organizacije tvrdile od prvoga dana. Ako Ministarstvo nije bilo sposobno utvrditi sve okolnosti obzirom na ovlasti kojima zdravstvena inspekcija raspolaže, bilo je dužno zatražiti pomoć drugih tijela koje će osigurati ne uništavanje mogućih dokaza i uzeti iskaze svih uključenih. Za sve navedeno: izostanak pravovremene reakcije Ministarstva, te reagiranje prema javnosti, kao i postupanje tek pod očitim pritiskom medija, objektivnu, ali i subjektivnu odgovornost snosi ministar zdravstva i socijalne skrbi Darko Milinović.

Kada je riječ o postupanju Ministarstva unutarnjih poslova, treba napomenuti da je već dan nakon prisilne hospitalizacije, glasnogovornica PU zagrebačke rekla *kako je policija ušla u stan Pukanićevih na liječnički poziv. Dodala je kako je sila koju je policija upotrijebila prema M. Pukanić potpuno u skladu s policijskim ovlastima koje proizlaze iz Zakona o policiji.* (Jutarnji list, 5.04., str.12.) Predsjednik HHO-a izvijesti je medije kako mu je ravnatelj policije Marijan Benko rekao *da prema nalazu interne kontrole MUP-a policija nije prekršila ovlasti o čemu je sastavljen specijalni izvještaj.* (N.list, 9.04., str. 9., Jutarnji list, 9.04., str.11.). Dan kasnije, 10.04. u izjavi Večernjem listu (str.9.), glasnogovornica PU zagrebačke ponovno je pojašnjavała policijski postupak prisile i vezivanja koji ima uporište u članku 59. Zakona o zaštiti osoba s duševnim smetnjama. *Policajac je procijenio da su lisice potrebne, a njegov nadređeni da je procjena opravdana.*

Istoga dana, gostujući u emisiji Otvoreno HTV-a, načelnik PU zagrebačke Marijan Tomurad, također je postupanje policije pravdao već spominjanim Zakonom o policiji i Zakonom o zaštiti osoba s duševnim smetnjama, ali i Pravilnikom o načinu policijskog postupanja (člancima 33. i 93.). Nalog za postupanje, dala im je liječnica

Hitne pomoći, ustvrdio je Tomurad. Iste tvrdnje ponavlja i ravnatelj policije Benko (V.list, 13.04.,str.5.) dodajući: *Unutarnja kontrola MUP-a već je provjerila postupke policije u tom slučaju i utvrdila da je policija svoj dio posla odradila u skladu sa svojim ovlastima.*

Međutim, istoga dana u Jutarnjem listu (str.4.), glasnogovornik ravnateljstva policije izjavio je *da je MUP-ov Odjel za unutarnju kontrolu započeo i da još provodi istragu o postupcima policije prema M. Pukanić.* Na ponovljeno novinarsko pitanje, Borovec je odgovorio: *Ponavljam, Odjel za unutarnju kontrolu još nije završio svoj posao.* Naime, istom je novinaru, istoga dana načelnik PU zagrebačke Marijan Tomurad izjavio: *Odjel za unutarnju kontrolu završio je istragu i potvrdio analizu služe za zakonitost postupanja PU zagrebačke. Izvješće Unutarnje kontrole potvrđuje da je policija postupala zakonito.* U istom članku, novinar navodi i neimenovan, neslužbeni izvor koji je, pak, ustvrdio da je unutarnja kontrola započela tek u petak (11.04.), osam dana nakon događaja, što sugerira, zaključuje novinar, neodlučnost policije da zaista istraži je li bilo nezakonitog postupanja.

Dan kasnije, 14.04., prvi puta javnosti izjavu vezanu za slučaj prisilne hospitalizacije daje i ministar unutarnjih poslova Berislav Rončević. Odgovarajući na pitanje o postupanju policije, ministar Rončević je rekao: *Nisu utvrđene nepravilnosti, nije osporena zakonitost postupanja policijskih službenika u tom slučaju. Postoji pisana izjava liječnice da je ona tražila prisilnu hospitalizaciju gospođe Pukanić i tu su ispunjene odredbe Zakona o policiji.* (RTL, Nova TV)

Proturječne izjave, to jest pojašnjenja vezana za opravdavanje uporabe sredstava prisile davao je i ravnatelj policije Marijan Benko. Dok je u intervjuu tjedniku Globus (broj 906, str.16-19) tvrdio da je odluku o primjeni sile (stavljanje lisica) nad gđom Jusup Pukanić zapravo donijela prisutna liječnica Hitne medicinske pomoći, u emisiji Otvoreno (22.04.) govorio je o prosudbi policijskog službenika prema kojem je bila potrebna uporaba lisica.

Pored svega navedenog, MUP nije javnosti pojasnio ni dosadašnja postupanja, odnosno ne postupanja u ranijim prijavama gđe Jusup Pukanić.

Dakle, poput ministarstva zdravstva i socijalne skrbi i ministarstvo unutarnjih poslova svojim je djelovanjem i nedjelovanjem doprinijelo stvaranju osjećaja nesigurnosti kod građana i sumnji u poštovanje načela da su svi građani jednaki pred zakonom. Naime, davanjem proturječnih izjava kod opravdavanja uporabe sredstava prisile, kao i kod ostalih postupanja u naknadnoj obradi tog predmeta, ali i vezano za događaje i intervencije u obitelji Pukanić posljednjih pola godine, dužnosnici i službenici MUP-a izazivaju opravdane sumnje u neefikasnost sustava, mogućnost zataškavanja, odnosno ne postupanja sukladno zakonu. Budući je riječ o represivnom aparatu države, policija kao stup javne sigurnosti šalje neprimjerenu poruku, a povjerenje između građana i policije najvažniji je jamac uspješnosti policijskog rada, posebno kada je riječ o kaznenim djelima iz područja obiteljskog nasilja.

VI. Navedeni postupci, kako zdravstvenih djelatnika, tako i djelatnika Centra za socijalnu skrb, ali i policijskih službenika opravdavani su od njihovih rukovoditelja ili resorno zaduženih državnih dužnosnika i tek pod pritiskom javnosti započela su preispitivanja postupanja. Izostanak pravodobne reakcije Vlade RH ugrožava demokraciju i vladavinu prava, jer se institucijama koje su dio državnog represivnog aparata šalje poruka da je u tom slučaju samo postupano po uobičajenoj proceduri. Dakako, to otvara pitanje zašto Vlada Republike Hrvatske, koja o svim opisanim događajima ima relevantne podatke, ne poduzima mjere iz svoje nadležnosti kako bi se spriječio osjećaj nesigurnosti da građanin zbog zlouporabe državnih institucija

može biti prisilno hospitaliziran u psihijatrijsku ustanovu bez zakonskog uporišta, bez pregleda i uz asistenciju i primjenu sile protivne zakonu. Otvara se i pitanje podržava li Vlada Republike Hrvatske izostanak pravovremene reakcije svojih pojedinih članova. U državi u kojoj je dosegnuta razina vladavine prava i demokracije na razini koja opravdava njene aspiracije za ulazak u Europsku uniju, a to Hrvatska svakako jest, od Vlade se opravdano očekuje da bude osjetljiva na svaki, pa i najmanji pokušaj ugrožavanja temeljnih ljudskih prava i sloboda, što se u ovom slučaju evidentno dogodilo.

VII. Predlažemo da i Hrvatski sabor, kao najviše tijelo političke i zakonodavne vlasti u Republici Hrvatskoj, imajući u vidu svoju odgovornost za razvoj demokracije, da svoj doprinos sprječavanju nedemokratskih pojava i narušavanja temeljnih ljudskih prava i sloboda, provede raspravu i donese sljedeće

Z a k l j u č k e:

1. Zadužuje se Vlada Republike Hrvatske da, u okviru svoje nadležnosti, poduzme mjere prema svim sudionicima koji su dopustili da se slučaj opisan u ovoj interpelaciji dogodi.
2. Zadužuju se nadležna državna tijela da odmah pokrenu postupke iz svoje nadležnosti radi provjere istinitosti navoda o slučaju na koji se odnosi ova interpelacija, kao primjeru propusta u cilju zaštite svih osoba od zloupotrebe prava pacijenata.
3. Zadužuje se Vlada Republike Hrvatske da žurno osigura zakonom propisano funkcioniranje Povjerenstava za zaštitu osoba s duševnim smetnjama, kako u psihijatrijskim ustanovama tako i na državnom nivou.
4. Hrvatski sabor poziva Vladu Republike Hrvatske da osigura da svi koji postupaju prema Zakonu o zaštiti osoba s duševnim smetnjama štite osobe kod kojih je posebno istaknuta potreba zaštita njihovih temeljnih ljudskih prava i sloboda., strogo poštujući zakonske propise i procedure.